

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] fortitudo maximé consistat in repentinis? 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

malem delectationem virtutis, nisi forte propter abundantem Dei gratiam, quæ fortius eleuat animam ad diuinam in quibus delectatur, quam à corporalibus pœnis afficiatur: sicut beatus Tiburtius cum super carnes incensos nudis plantis incederet, dixit, quod videbatur sibi super roseos flores ambulare. Facit tamē virtus fortitudinis, ut ratio non absorbeatur à corporalibus doloribus. Tristitia autem animalem superat delectatio virtutis, in quantum homo præfert bonum virtutis corporali vita & quibuscumque ad eam pertinentibus. Et ideo Philosophus dicit in tertio * Ethicorum, quod à fortis non requiritur, ut delectetur, quasi delectationem sentiens; sed sufficit quod non tristetur.

*li. 2. c. 3.
in primis.
¶ lib. 3.
ex 1.7. ¶
9. 10. 5.*

Ad primum ergo dicendum, quod vehementia actus vel passionis unius potentiae impedit aliam potentiam in suo actu. Et ideo per dolorem sensus impeditur mens fortis, ne in propria operatione delectationem sentiat.

*c. 9. non
pro. ul. a
fin. to 5.*

Ad secundum dicendum, quod opera virtutum sunt delectabilia, præcipue propter finem. Possunt autem ex sui natura esse tristia. Et præcipue hoc contingit in fortitudine. Vnde Philosophus dicit * in 3. Ethicorum, quod non in omnibus virtutibus operari delectabiliter existit, præterquam in quantum finem attingit.

Ad tertium dicendum, quod tristitia animalis vincitur in fortis à delectatione virtutis. Sed quia dolor corporalis est sensibilior, & apprehensio sensitiva magis est homini in manifesto: inde est quod à magnitudine corporalis doloris quasi evaneat delectatio spiritualis, quæ est de fine virtutis.

A R T I C. IX.

*625
*li. 2. de
inuen. in
fo. 3. ante
fin lib.*

Vtrum fortitudo maximè consistat in repentinis?

AD nonum sic proceditur. Videtur, quod fortitudo non maximè consistat in repentinis. Illud enim videtur esse in repentinis, quod ex inopinato prouenit. **Sed** Tullius * dicit in sua rhetorica, quod fortitudo

est

QVÆST. CXXIII. ART. IX. 33

est considerata periculorum susceptio, & laborum
perpetuo. Ergo fortitudo non consistit maximè in
repentinis.

¶ 2 Præterea, Ambrosius dicit * in 1. de Offic.
Fortis viri est non dissimulare cùm aliquid immineat;
sed prætendere, & tamquam explorare de specula
quadam mentis, & obuiare cogitatione prouida re-
bus futuris, nè forte dicat postea, Ideò in ista incidi,
quia non arbitrabar posse euenire. Sed vbi est aliquid
repentinum, ibi non potest prouideri in futuro. Ergo
operatio fortitudinis non est circa repentina.

¶ 3 Præterea, Philosophus dicit * in tertio Ethic.
quod fortis est bona spei. Sed spes expectat aliquid
in futurum, quod repugnat repentina. Ergo operatio
fortitudinis non consistit circa repentina.

SED contra est, quod Philosophus * dicit in tertio
Ethicorum, quod fortitudo maximè est circa quæcū-
que, qua mortem inferunt, repentina existentia.

RESPONDEO dicendum, quod in operatione for-
titudinis duo sunt consideranda. Vnum quidem, quan-
tum ad electionem ipsius: & sic fortitudo non est cir-
ca repentina. Eligit enim fortis præmeditari pericula,
quæ possunt imminere, vt eis resistere possit, aut fa-
cilius ea ferre; quia vt Gregorius dicit * in quadam euang. in
Homil. Iacula quæ præudentur, minus feriunt. Et princ.
nos mala mundi facilius ferimus, si contra ea clypeo
præscientie præmunimur. Aliud verò considerandum
et in operatione fortitudinis, quantum ad manife-
stationem virtuosi habitus: & sic fortitudo maxime
est circa repentina: quia secundum Philosophum in * cap. 8. ad
tertio Ethicorum, in repentinis periculis maxime
manifestatur fortitudinis habitus. Habitum enim agit
in modum naturæ. Vnde quod aliquis absque præ-
meditatione facit ea quæ sunt virtutis, cum necessi-
tas imminet propter repentina pericula, hoc maxi-
mè manifestat quod sit fortitudo habitualis in anima
confirmata. Potest autem aliquis, etiam qui habitus
fortitudinis caret, ex diurna præmeditatione

Sec. Sec. Vol. iii.

C. an-

c. 38. cir.
med. 10. 1

c. 8. 10. 5.

c. 8. ad fi-
nem 10. 5.

ho. 35. in
euang. in

Homil.

cap. 8. ad

fin. 10. 5.

animum suum contra pericula præparare : qua etiam præparatione fortis vtitur , cum tempus adest . Et per hoc patet responsio ad obiecta .

ARTIC. X.

626

inf. a. 11

a. 1. &

vir. q. 26

ar. 7 cor.

pn. et. 2.

Ethi. lect.

17.

*c. 4. fo. 2

li. 1. c. 16

int. prin.

& med.

c. 8. à me.

10. 5.

Ibidem.

3. 2. q. 24.

art. 2.

RESPONDEO

dicendum,

quod de ira & de ex-

teris animæ passionibus,

sicut supra dictum *

est, aliter

sunt locuti Peripatetici ,

& aliter Stoici ,

Stoici enim

iram

Vtrum fortis vstatir ira in actu suo ?

AD decimum sic proceditur . Videtur , quod fortis non vtratur ira in suo actu . Nullus enim debet assumere , quasi instrumentum sua actionis , illud quo non potest ut pro suo arbitrio . Sed homo non potest ut ira pro suo arbitrio , ut scilicet possit eam assumere , cum velit , & deponere cum velit . Ut enim Philosopher dicit in libro de memoria , quando passio corporalis mota est , non statim quietescit ut homo vult . Ergo fortis non debet assumere iram ad suam operationem .

¶ 2 Præterea , Ille qui per se ipsum sufficit ad aliquid peragendum , non debet in auxilium sui assumere id quod est infirmius & imperficius . Sed ratio per seipsum sufficit ad opus fortitudinis exequendum , in quo iracundia deficit . Vnde Seneca * dicit in libro de ira , Non ad prouidendum tantum , sed ad res gerendas satis est per seipsum ratio . Et quid stultius est , quæ hanc ab iracundia petere præsidium ? rem stabilem , ab incerta , fidelem ab infida , sanam ab ægra ? Ergo fortitudo non debet iram assumere .

¶ 3 Præterea , Sicut aliqui propter iram opera fortitudinis vehementius exequuntur : ica etiam propter tristitiam , vel concupiscentiam . Vnde Philosophus * dicit in tertio Ethicorum , quod ferre propter tristitiam sive dolorem incitantur ad pericula , & adulteri propter concupiscentiam multa audacia operantur . Sed fortitudo non assumit ad actum suum neque tristitiam neque concupiscentiam . Ergo pari ratione non debet assumere iram .

SED contra est , quod Philosophus dicit * in tertio Ethic . quod furor cooperatur fortibus .

RESPONDEO dicendum , quod de ira & de exterris animæ passionibus , sicut supra dictum * est , aliter sunt locuti Peripatetici , & aliter Stoici . Stoici enim